

denne almindelige Betragtning, som har medført, at jeg ikke har optaget denne Beskatning. Jeg skal dertil endnu sige, at jeg heller ikke har troet, at der i de Forhandlinger, som tidligere have fundet Sted her i Thinget, ligesaa lidt som i den Betegnelse, den gamle Skat paa Landet og i Kjøbstæderne har, nemlig Formue- og Leiligheds- skat, laa nogen Opfordring dertil. Det være mig tilladt at minde om, at dette Spørgsmaal ogsaa var under Forhandling i det Udvælg, som ifjor blev nedsat, men Udvalgets Majoritet indstillede ikke, at der skulde være Spørgsmaal om en saadan særlig Beskatning af Formuen. Vil man beskattede denne, skal man som sagt gaa til Statsautoriteterne, thi der er efter min Mening de personlige og de reelle Midler tilstede, hvorved man kan faae fat paa Formuen, og uden at man kan det i et nogenlunde rimeligt Maal, anser jeg en Formuesbeskatning for at være uretfærdig. Man rammer da kun nogle Formuer, men mange og navnlig de store produktivt anbragte Formuer har man ikke i Kommunerne noget tilstrækkeligt Mid- del til at kunne paagribe. Hvad bliver da Enden paa Sagen? Ja, mine Herrer, den ærede sidste Taler har allerede antydnet det. De Gjenstande for Beskatning, som man kan faae fat i, og som man yderst let er i Stand til at paagribe, ere de faste Eiendomme og anden paa en eller anden Maade baandlagt Formue. Disse Gjenstande kan man faae fat paa, hvorimod man risikerer, at de andre, de løse Formuesgjenstande, den maasse for- delagtigste Formuesanvendelse, slipper bort. Der- som det imidlertid bliver Tilfældet, siger jeg, at dette at beskattede enkelte let paagribelige Formue- dele, men at lade de andre slippe, er en Uretfærdighed, og derfor skal man lade det være. Jeg vil derhos gjøre opmærksom paa, at man synes tilbøielig til at undervurdere den Fare og Ube- kvæmhed, der kan opstaa for Samfundet ved, at Formuerne skule sig eller flygte for Skatten, og ligesom det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) igaar oplyste os om, at der ved ikke saa faa Leiligheder viser sig en meget stor Tendents dertil, ved at man stikker sig iforveien, saaledes er det ingen Hemmelighed, at Anbringelsen af Formuen i fremmede Papirer sker efter en stor Maalestok. Det ærede Medlem, der er den ivrigste Forkjæmper for denne Formuesbeskatning, (Frede- riksen), har selv erklæret, at dette i og for sig er et ganske lovligt Middel til at undrage sig Bes- katning herhjemme, og man maa ikke tro, at no- get Saadant kun er fjendt af de egentlige Forret- ningsmænd; nei, det er tværtimod til at paavise, at Almuen har haft meget god Forstand paa at anbringe sine Penge i udenlandske Papirer. En saadan Anbringelsesmaade er bekjendt for den store Masse baade her paa Derne og i Sylland — der findes jo Kommissionærer alle mulige Steder — og det er ikke smaa Beløb af Bondestændens Midler

her i Landet, der ere blevne anbragte i fremmede Papirer. Man eftertænke imidlertid en Smule, hvad Følge det vil have for Samfundet, at Formuen trækker sig bort og søger at skule sig eller udvandre; Folk behøve ikke selv at udvandre, men de behøve blot at flytte Formuen. Jeg skal ikke udmale disse Følger med stærke Farver, men een Følge ligger ganske nær, og det er den, at Formuen netop vil søge at udgaa de Steder, hvor den er lettest at paagribe, og da navnlig de faste Eiendomme. Re- sultatet deraf vil blive, at Rentefoden stiger, at det bliver vanskeligt at gjøre Omsetning med sin Eiend- om, at de faste Eiendomme ville falde, og denne Nærdsforandring faar igjen Indflydelse paa Indu- strien samt paa mange store Foretagender, som overhovedet ikke ville kunne bringes i Stand, f. Ex. Jernbaner, undtagen ved at Formuen holder af at blive anvendt i sit eget Fædreland. Derfor for- sølge man den ikke. Jeg ved meget godt, at der blandt de Grunde, som anføres for, at man skal beskattede Indtægt af Formue stærkere end Indtægt af personlig Virksomhed, ogsaa anføres den, at Formuen har det væsentlige Fortrin ikke at fortares, idet man kun bruger Indtægten deraf; men jeg siger da: Bliv staaende ved det, vi allerede have i saa Henseende! Formuen er ikke saa ringe beskattet her til Lands. Man taler, som om den i Grunden slet ikke var Gjen- stand for Beskatning, men intet Menneske paa- staar, at den ikke som enhver anden Indtægtskilde skal beskattes af den Indtægt, den giver. Det, jeg udtaler mig inod, er, at man gjør den til Gjenstand for en særlig Beskatning efter dens Substans; jeg siger: Overlad det til de Til- fælde, hvori den selv fremstiller sig, og beskat

Rettelser.

- Sp. 2393, Lin. 26 f. o., „1867“ læs: „1859“
 — — Lin. 33 f. o., „lavere“ læs: „lavest“
 — — Lin. 36 f. o., „Kronen“ læs: „Kongen“
 — 2394, Lin. 1 f. o., „Preussen, Lauenburg“ læs:
 „Preusien med Lauenburg“
 — — Lin. 2 f. o., „Norge, der staa“ læs:
 „deriast Norge, der staa“
 — — Lin. 5 f. o., „med“ læs: „ved Spanien staa“
 — — Lin. 12 f. o., „Reiserriget“ læs: „Reiserhuset“
 — — Lin. 29 f. o., „udgaar i Danmark“
 — — Lin. 34 f. o., „ansvarlige“ læs: „ansvarsfulde“
 — 2395, Lin. 11 f. n., „høiade“ læs: „royale“
 — — Lin. 6 f. n. udgaar: „blaa“
 — — Lin. 3 f. n., „21“ læs: „16“
 — 2396, Lin. 25 f. o., „stude“ læs: „stulle“
 — — Lin. 28 f. o., „Os Majestæts Civilliste“
 læs: „Os Majestæt Civilisten“.